

[Svend Auken]

deligt imødegået hr. Bernhard Baunsgaard på dette punkt.

Når jeg tager ordet, så er det af politiske grunde. Jeg vil gerne spørge Det Radikale Venstres folketingsgruppes formand, om Det Radikale Venstre er med i denne aftale eller Det Radikale Venstre ikke er med i denne aftale, om Det Radikale Venstre tillægger det betydning, at der ved trepartsforhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter og regeringen er opnået enighed om en omlægning af arbejdsgiverafgifter, der giver en klar og hårdt tiltrængt forbedring af konkurrencevirksomhedernes vilkår.

Vi har ikke deltaget i forhandlinger med regeringen omkring dette punkt. Vi har alene tilsluttet os resultatet af trepartsforhandlingerne. Efterfølgende har statsministeren over for offentligheden og over for os oplyst, at Det Radikale Venstre i lighed med os tilsluttede sig resultatet af trepartsforhandlingerne. Derfor har vi hele tiden troet, som hr. Lykketoft før gav udtryk for det, at Det Radikale Venstre og vi var lige forpligtede over for det resultat, der var opnået ved trepartsforhandlingerne.

Hvis hr. Bernhard Baunsgaards udtalelser skal forstås på den måde, at den oplysning over for offentligheden er forkert, at statsministeren ikke har haft grundlag for at tro, at Det Radikale Venstre i lighed med Socialdemokratiet har bakket trepartsforhandlingerne op, så synes jeg, at offentligheden har krav på med det samme at få denne besked. Og det må vel også være rigtigt, at statsministeren, hvis ministre da har haft mulighed for at kommunikere med statsministeren, hurtigt får en orientering om, hvad det er for et svar, Folketinget nu modtager, ikke fra hr. Bernhard Baunsgaard, men fra formanden for den radikale folketingsgruppe.

Niels Helveg Petersen (RV):

Der er en gammel regel, der siger – en god regel for øvrigt – at man skal aldrig spørge om noget, man ikke kender svaret på. Og det er jo også det, hr. Svend Auken forfølger i dag.

Hr. Svend Auken ved udmærket, og jeg tror, at alle ved, at det for Det Radikale Venstre er aldeles afgørende i den øjeblikkelige situation, at der gennemføres en forbedring af konkurrenceevnen, som kan styrke beskæftigelsen, og som også kan give en langsigtet forbedring af nogle af balanceproblemerne i dansk økonomi.

Vi er også klar over, at skal man nå et sådant resultat, er det nødvendigt at inddrage arbejdsmarkedets parter i et positivt samarbejde: arbejdsmarkedets parter, regering og Folketing.

Den sag er også soleklar.

Det, som er problemet her, er, at Folketinget jo på den anden side ikke kan reducere sig selv til et gummistempel for, hvad LO og Dansk Arbejdsgiverforening sidder og bliver enige om. Hvis der ud af dette kommer forslag, som indeholder åbenbare urimeligheder, så er det dette Folketings pligt at rette på disse lovforslag.

Det er det, Det Radikale Venstres folketingsgruppe har lagt sig efter, og jeg kan roligt sige og gentage, hvad hr. Bernhard Baunsgaard har sagt: Det Radikale Venstre vil ikke acceptere et lovforslag med den urimelige skævvridding til ugunst for de små virksomheder, som ligger i den nuværende udformning. Det skal ændres, og uden at vi skal gøre vold på noget som helst, ved vi jo også godt alle sammen, at det vil blive ændret mellem anden og tredje behandling, at der har været arbejdet på sagen, og at vores sigte har været at undgå urimelighederne. Hvis ikke disse urimeligheder var blevet rettet, når der kunne være blevet politisk mulighed for det, så ville Det Radikale Venstre ikke have medvirket til at gennemføre lovgivningen på trods af enighed i sigtet, fordi den indeholdt nogle oplagte urimeligheder.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, der er vel sådan set ikke så forfærdelig meget at tilføje. (*Munterhed*).

Den konstruktion, som Socialdemokratiet og De Konservative har ansvaret for, er uantagelig, og jeg forstår ikke, når man udtaler så megen velvilje over for de små virksomheder, at man ikke har sørget for, at det skete i tide; hvorfor har man ikke gjort det? Så meget fantasi måtte man dog have. Jeg ved jo også – det skinnede jo igennem skatteministerens indlæg her – at skatteministeren også var dybt optaget af netop de små.

Det er klart, at med den udvikling, der har været i lønsituationen i Danmark, var det nødvendigt, at der skete noget. Men det er ikke nok bare at understrege, at der må ske noget. Det er sandelig også vigtigt, på hvilken måde det sker. Det synes jeg man burde kunne anerkende fra alle sider.